

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 19C/25/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612209863
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Macášková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2612209863.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Danou Macáškovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO 00 166 073, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody 125,- eur a nemajetkovej ujmy 275,- eur takto

rozhodol:

Návrh sa zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným dňa 27.9.2012 na Okresný súd Senica domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil, že odporca je zodpovedný za škodu ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 1230576 dlžníkom (povinným) U. S. (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 3906/2009) v zákonom stanovenej lehote, a aby rozsudkom rozhodol že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu 125,00 eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 275,- eur, a náhradu trov konania. Uviedol, že navrhovateľ je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov, a v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním (postupom podľa § 38 Exekučného poriadku), zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere. Nakoľko exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v zákonom ustanovenej dobe. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 27.7.2009, a to rozhodnutím o poverení, keď k rozhodnutiu o poverení došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 5 mesiacov). Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom (§ 44, ods. 2 Exekučného poriadku), pretože v predmetnom prípade neexistuje okolnosť ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo

je základným účelom práva zaručeného v článku 48, ods. 2 Ústavy SR. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch. Navrhovateľovi vznikla majetková škoda v sume 125,00 eur predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, keď vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,00 eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,00 eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovovaním urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,00 eur. Uplatňuje si tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 275,00 eur, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46, ods. 1 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6, ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: - neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného; - neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným; - neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolventnosti povinného. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 275,- eur, teda 55,00 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca. 660,00 eur (v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 155 dní). Navrhovateľ uviedol, že postupoval podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, odporca však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Vec bola Uznesením Krajského súdu v Trnave č. 24NcC/53/2012-15 zo dňa 14.11.2012 prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Trnava.

Okresný súd Trnava Uznesením č. 19C/25/2013 zo dňa 14.2.2013 vec vylúčil na samostatné konanie.

Odporca sa vo veci vyjadril podaním došlým súdu dňa 12.9.2013 v ktorom uviedol, že navrhovateľ v žalobe síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám; zo žaloby nie je ani zrejme či si navrhovateľ uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov, alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, pričom má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu - túto právomoc má napr. predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Poukázal na skutočnosť, že dňa 23.4.2012 boli jej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012 - vzhľadom na skutočnosť že už dňa 27.9.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby je zrejme, že navrhovateľ ich nepodal po uplynutí 6 - mesačnej lehoty ale skôr, pričom poškodený podľa § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR (odporca) ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1, písm. a) Zákona č. 514/2003 Z.z. preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný. K nesprávnemu úradnému postupu uviedol, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch

existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1, písm. c) Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, čo sa prejavilo veľkým počtom nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania (v tomto smere je dôležitý rozsudok Súdneho dvora EÚ / Asturcom C-40/08/, ktorý nevylučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní, pričom unáhlené konanie zo strany súdu by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu, a tým aj otázky či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti).

Uviedol ďalej, že podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Zo skutkových tvrdení uvádzaných v žalobách k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť v období pred marcom 2009 - v prípade ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote, lehota na uplatnenie nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie; vzhľadom k uvedenému vzniesol odporca námietku premlčania tohto nároku ak došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009. Navrhovateľ vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch zložky vyčíslenej sumy, uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou IS, udržiavanie a správu IS a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné; poukázal na § 1 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. ktoré definuje skutočnú škodu ako trvalé zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk ako ušlý majetkový prospech, resp. nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať, nebyť škodnej udalosti, s ohľadom na pravidelný beh vecí. Navrhovateľ však neuniesol dôkazné bremeno, nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk, pričom paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech. Naviac, navrhovateľ ako spoločnosť ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém v období pred spornými exekúciami i po nich. K uplatnenej nemajetkovej ujme odporca uviedol že podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch (podľa odseku 2) sa určuje s prihliadnutím najmä na a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vzniknutej ujmy, a na okolnosti za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba, pričom navrhovateľ poukazuje aj na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto nie sú bližšie konkretizované, a taktiež navrhovateľ nespresnil v čom sa ako situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadostučinením čo z uvedených žalôb nevyplýva, preto odporca nepovažuje za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Odporca poukázal na skutočnosť že podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci, pretože celkové náklady úverov poskytovaných navrhovateľom, ktoré pozostávajú z úrokov a iných poplatkov sa javia byť vysoké (v niektorých prípadoch predstavujú náklady takmer 100% ročne zo sumy získanej od navrhovateľa) a podľa všeobecných podmienok dlžník je povinný zaplatiť v prípade nesplnenia zmluvných záväzkov sankciu vo výške 0,25% denne (t.j. až 91,25% ročne), preto je navrhovateľ vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízko príjmových osôb - v takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie navrhovateľa, a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade navrhovateľa automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa, a s prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti navrhovateľa považuje odporca za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala navrhovateľovi vzniknúť

práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite; súčasne v takejto situácii platí že aj v prípade porušenia práva navrhovateľa už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu (v tejto súvislosti poukázal na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D/2010 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi SR pri EÚ, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov a bolo konštatované, že „Problémy v spojitosti s týmito praktikami sa týkajú predovšetkým skutočnosti, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľov práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa....“). Na záver odporca uviedol, že na základe uvedených skutočností zastáva názor, že navrhovateľ nepreukázal že by činnosťou súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia exekútorovi po uplynutí 15-dňovej lehoty, uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom a má za to, že stav v ktorom sa navrhovateľ ocitol si zaviniť sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv, a najmä že si uplatňuje ničím nepreukázané čiastky, či už podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy; pre nepreukázanie splnenia základných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle Zákona č. 514/2003 Z.z. odporca považuje žalobu za právne neopodstatnenú a žiada aby ju súd v celom rozsahu zamietol.

Z obsahu spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 6Er/455/2009 súd zistil že dňa 17.7.2009 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie vo veci navrhovateľa ako oprávneného proti povinnému: U. S., Y..Č.. XXXXXX/XXXX, O. O. XXX, pre vymoženie pohľadávky 284,80 eur s príslušenstvom. Okresný súd Senica dňa 27.7.2009 vydal poverenie č. 5205 046357 (na vymoženie sumy 284,80 eur s príslušenstvom).

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (jedná sa o drobný spor).

Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku; miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu v zákonnej lehote.

Účastníci konania resp. ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s návrhom, s vyjadrením odporcu, s obsahom spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 6Er/455/2009 a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 17.7.2009 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie vo veci navrhovateľa ako oprávneného proti povinnému: U. S. pre vymoženie pohľadávky 284,80 eur s príslušenstvom. Okresný súd Senica dňa 27.7.2009 vydal poverenie na vykonanie exekúcie.

Navrhovateľ sa domáhal náhrady majetkovej škody 125,00 eur - vyčíslil ju ako účelne vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 70,00 eur, na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,00 eur, a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovovaním urgencií adresovaných exekučnému súdu a na poštové a telekomunikačné výdaje vo výške 15,00 eur. Navrhovateľ sa ďalej domáhal náhrady nemajetkovej ujmy 275,- eur - vyčíslil ju vo výške 55,00 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu (na základe aplikácie doktríny ústavného súdu podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné priesťahy v súdnom konaní je spravodlivé ak sa na každý rok poznačený priesťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca. 660,00 eur), keď podľa navrhovateľa bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 155 dní.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, k osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 prvá veta Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa § 19 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 2 písm. i) Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručenu odporcovi požiadal navrhovateľ o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uplatnenej v prejednávanej veci - odporca na uvedenú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neodpovedal z dôvodu že navrhovateľ neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť, čím bol proces predbežného prerokovania zmarený; v čase rozhodovania súdu uplynula šesťmesačná odo dňa prijatia žiadosti, preto žalobu nemohol súd považovať za predčasnú.

Navrhovateľ si v konaní uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré mu mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica v exekučnom konaní, keď nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o poverení, ku ktorému došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 155 dní, v skutočnosti však súd rozhodol o žiadosti o udelení poverenia dňa 27.7.2009, keď návrh na súd bol doručený dňa 17.7.2009, teda k rozhodnutiu prišlo v zákonnej 15-dňovej lehote.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci než rozhodovacou - nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok, a to 1/ nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2/ vznik škody poškodenému, a 3/ príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním nemusí súvisieť, alebo ide o postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí; úradný postup nie je možné upraviť natoľko detailne aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť, preto správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i z hľadiska účelu ku ktorého dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

S poukazom na uvedené považoval súd nárok navrhovateľa na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica za neopodstatnený, keď o žiadosti o vydanie poverenia bolo rozhodnuté v zákonnej 15-dňovej lehote, preto návrh zamietol.

V konaní odporca vzniesol námietku premlčania, ak došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009 - o takýto prípad v prejednávanej veci nešlo, nakoľko žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 15.7.2010, preto sa súd vznesenou námietkou premlčania ani nezaoberal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že odporcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trov nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.